

[Korsgaard.]

meget uforstandig, for at vi skulde have den Situation, vi har, i det mindste i den Udstrækning, vi har nu, kunde man virkelig saa nogenlunde vide for et halvt Aar siden; det er derfor meget uforstandigt at fremsætte den Slags Bemærkninger.

Det ærede Medlem siger, at det nytter ikke noget, man staar op her og siger, at vi har en uduelig Regering. Ja, det kan dog maaske efterhaanden nytte, for det er Sandhed, og Sandheden marcherer jo, men undertiden meget langsomt, og jeg vil gøre mit til, at den kan marchere noget hurtigere paa dette Punkt.

Hvad angaar Rentespørgsmaalets Sammenkædning med Landbruget, som jeg ikke fik Lejlighed til at sige et Par Ord om før i min korte Bemærkning, gentager jeg, at jeg kender ikke noget til, at Regeringen i den nuværende Situation har foreslaaet noget som helst, der har den fjerneste Betydning for Rentenedsættelsen, som vi ikke saa udmærket godt kunde have haft for længst. (*Jørgen Jørgensen*: Hvorfor er det saa ikke sket?). Fordi det er en uduelig Regering, der ikke kommer med noget, som kan gennemføres — det er da saa ligetil. Den maa da være slagen med Blindhed, som ikke kan begribe, at Indenrigsministeren, der for en Maanedes Tid eller to siden kom med det rene Galimatias, nu bag efter kommer med slet ingenting — men han tror vedblivende, det er noget.

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre opmærksom paa, at det er Lovforslag vedrørende Kornordning og Smørordning, der er til Behandling i Øjeblikket.

Oluf Pedersen: Ærede Medlemmer, som har talt, har ogsaa kredset om de Beregninger over disse Lovforslags Virkninger, som jeg var inde paa. Jeg havde jo tænkt mig, at naar der har siddet en Kommission og arbejdet hele Sommeren, og denne Kommission har udarbejdet Forslag, saa havde man ogsaa prøvet paa at regne ud, hvordan disse Forslag vilde virke. Men nu opklares det, at det har man overhovedet ikke beskæftiget sig med. Den Dag, man vil prøve at regne det ud, vil man se den Linie, der er i Forslagene, og da vil man ganske naturligt lade disse Forslag falde.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Ulrich, at han ikke vilde spille Ord paa det, jeg havde sagt — det vilde jo ogsaa være et stort Tab, hvis en saa kostbar Vare skulde gaa til Spilde, og det vilde være endnu værre, hvis der skete det, at det ærede Medlems Ud-

talelser eventuelt kunde faa den Godsejerpolitik, som man her er inde paa, til at falde; for det er jo ganske givet, at Det konservative Folkeparti vilde hilse med Begejstring, om det skulde være muligt at gennemføre Love paa Linie med, hvad der her er fremme, og saa vilde man dog nødvendigvis risikere at bidrage til, at noget saadant skulde falde, fordi det er saa daarligt, som det er.

Det blev sagt af et andet æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det var jo forfærdeligt med det Tab, der var lidt ved, at vi her i Landet havde købt billigt Korn. Er der virkelig noget Medlem af dette høje Ting, som kan have en Nationaløkonomi paa Linie med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der tror, at det er til Skade, at man køber billigt — ja, det var en Mand, som det nok var værd at have til Kunde i sin Forretning!

Den højtærede Minister, som aabenbart ogsaa i nogen Grad begyndte at føle sig som Godsejer, vil jeg gerne spørge, om han tør benægte, at en Kornordning vil betyde Selvmord for Husmændene. Det har den højtærede Minister jo selv sagt, og det, som den højtærede Minister selv siger, skulde der dog være lidt Mening i — skulde man mene. Hvad angaar de Betragtninger, som den højtærede Minister gjorde gældende over for mig, var de meget kortfattede; de omfattede kun eet Punkt, nemlig Svinereguleringen, og paa det Punkt var de ikke rigtige. Den højtærede Minister ved jo godt, at Retsforbundet har stillet Forslag, som muliggjorde at videreføre den engelske Kontingentering ogsaa over for danske Producenter, men det, vi modsatte os, var, at man lod denne Regulering omfatte ogsaa Salget paa Hjemmemarkedet, hvor man har prøvet paa at drive Priserne op med det Resultat, at man ikke kan sælge; derfor er det ikke rigtigt at komme med de Betragtninger, som den højtærede Landbrugsminister kom med over for mig med Hensyn til Regulering, da vi netop paa det Omraade har bøjet os for denne Kontingentering udefra. Jeg vil have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister: Er det ikke rigtigt, at en Kornordning vil være til Skade for Husmænd og til Gavn for Godsejere — ja eller nej?

Dernæst forstaar jeg ikke den højtærede Landbrugsministers Betragtning: at hvis man gav fri Produktion, kunde Husmændene ikke klare sig over for Svinefabrikkerne. Hvad er det for en Tale? Tror man ikke, Husmændene vil være i Stand til at producere Svin uden den højtærede Landbrugsministers Beskyttelse? Den højtærede Landbrugsminister var ogsaa inde paa, at det